

Bílichovský občasník leden - únor 2016

Zima je jedno ze čtyř ročních období. Je to obdobím s nejnižšími teplotami a nejkratší dobou denního světla. Astronomická zima začíná zimním slunovratem, který připadá na 21. prosince a končí jarní rovnodenností, zpravidla připadající na 21. března

Leden - název měsíce je odvozen s největší pravděpodobností od slova led, který by měl být v tomto období charakteristickým znakem počasí.

Únor - název měsíce je pravděpodobně odvozen od slova nořit, v souvislosti s „nořením“ – praskáním, lámáním a táním ledu, který se noří.

Vážení spoluobčané a přátelé Bílichova,

jménem zastupitelstva obce a obecního úřadu Vám přeji šťastný nový rok, pevné zdraví a hodně životních úspěchů.

Zároveň děkuji všem, kteří se snažili v loňském roce s námi vytvářet příjemnější a přátelskou atmosféru na Bílichově. Dále poděkování patří pracovním obecního úřadu paní Marii Matičkové a paní Magdaleně Hnilicové za vnitřní a vnější výzdobu obecního úřadu a „Kulturáku“ včetně obsluhy při akcích. Svými sportovními turnaji také pravidelně přispívala nohejbalová parta, za což jim také děkuji.

Pro letošní rok jsme ve spolupráci s kulturním klubem a ženami z BIS připravili opět plný kalendář akcí. Nohejbalová parta bude určitě pokračovat ve sportovních akcích a reprezentaci obce za humny. Takže příležitostí ke společným setkáním bude dostatek a máme se společně na co těšit.

K prezentaci výsledků obecního úřadu proběhne na jaře veřejná schůze.

Takže se už brzy uvidíme na první akci letošního roku 30. ledna v Kulturáku s jedním z účastníků televizní soutěže amatérských kuchařů MasterChef Česko 2015 panem Václavem Hladíkem z Prahy.

Starosta B. Ježek

Významná životní jubilea v lednu a únoru oslaví:

- 17. ledna **paní Věra Hartmanová** (80 let)
- 6. února **pan Vratislav Matička** (60 let)
- 15. února **paní Zdeňka Kučerová** (70 let)

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme a přejeme hlavně pevné zdraví a mnoho malých i velkých radostí v dalších letech!

Plánované kulturní akce v lednu a únoru 2016:

- **23. ledna** od 14:00 – 16:00 h - knihovna OÚ Bílichov „**Dílničky pro šikovné dětičky**“. Tématem bude zima a masopust. Akci pro děti zajišťuje Klub BIS.
- **30. ledna** od 14:00 - 16:00 h. "**Vaříme s amatérským kuchařem**". Vaří a vypráví pan Mgr. Václav Hladík z Prahy (účastník TV show MasterChef Česko 2015). Účast s ochutnávkami si vzhledem k omezené kapacitě kuchyně, zarezervujte na telefonním čísle 725 021 194, nebo na obecním úřadě ve středu mezi 18:00-20:00 hodinou. Účastnický poplatek je 50,- Kč.
- **20. února** od 14:00 h - cca 18:00 h. ? "**Bílichovský Masopust 2016 s ochutnávkou zabíjačkových výrobků**". Prodejní ochutnávku zajišťuje Penzion Na Pile z Panenského Týnce.

Akce budou případně upřesněny na plakátech a na webu obce. Změna programu vyhrazena.

POZOR: V pondělí 25. 1. 2016 od 19:00 hodin v Kulturáku mohou přijít všichni zájemci o organizaci Masopustu 2016 na informační schůzku!

Historie domů v obci Bílichov

...pokračování rubriky z minulého čísla

Dnes Vám přiblížíme č.p. 32:

Tento dům dne 9.2.1887 vyhořel. Z kronik dále víme, že majitel Martin Záruba předal dům synovi Martinovi a ten ho prodal Františkovi Chocholovi. Po jeho smrti kupuje dům Šalamoun Propper - žid.

Následně prodán Františkovi Kypovi a ten ho předal dceři Marii, která se provdala za Václava Janovského z Líského. Pan Janovský pracoval na pile u Horů. Na vojně byl lapiduchem. Ve vesnici ošetřoval lidi po úrazech. Měli dva syny, Františka a Václava. František se přženil do Zlonic. Václav si vzal Růženu rozenou Havlovou z Milýho. Spolu měli syna Jiřího, který zdědil 1/2 domu po otci. V roce 2015 dávají novou střechu.

...a dále č.p. 33 Zámek Bílichov (dnes myslivna Březina)

Jde o klasicistní, původně dřevěný lovecký zámek, z roku 1791. Prý zde byla vychovávána jakási kněžna Běla. V roce 1861 vyhořel (zapálen bleskem) a byl přestavěn na myslivnu, která svému účelu slouží dodnes. Podle tehdejšího chovu bílého jelena na zdejším panství se podle některých zdrojů odvíjí název Bílichov. Jiné zdroje uvádí původ názvu od boha Bělboha.

Zámek byl založen v roce 1791. Byl majetkem Oldřicha Ferdinanda Kinského.

Vystřídalo se zde mnoho správců, kteří obhospodařovali polesí:

- 1894-1900 Müchl
- 1900-1913 Rudolf Izer
- 1913-1940 Bohuslav Michálek
- 1940-1945 Vojtěch Cvrček (odstěhoval se do České Kamenice)
- 25.8.1945 znárodněn, státní majetek
- 1945-1946 Matyáš Frencl. Polesí se spojilo s Jägerhausem.
- 1946-1948 Václav Pospíšil. Pořádal "Máje", oslavují se v lese za zámkem. V roce 1948 odchází na polesí u Liberce. Zabavili mu auto, flinty.
- 1948-1975 Josef Žoha, přišel z Moravy. Paní Žohová vedla v obci několik let kroniku a knihovnu. Měli dceru Renatu.
- V roce 1975 polesí zrušeno. Přešlo na polesí Bor.
- V roce 1975 zde bydlel hajný Rudolf Hora, po něm lesní dělník Otčenáš s rodinou. Ubytovávají se zde až do roku 1992 lesní dělníci.
- Od 1.11.1992 zde opět revír až do roku 2010, revírník Jaroslav Kučera s rodinou.
- V roce 1994 rekonstrukce bílichovské hájovny za 1 600 000,-CZK. Hradí České lesy Mělník.
- Od roku 2010 do roku 2014 revírnice Kateřina Chytrá.
- Od roku 2014 revírník Jan Majer. 10.9.2015 se koná svatba Jana Majera a Veroniky Bláhové.

Z původní stavby zbyl již jen vstupní portál a polokruhové schody.

připravila I. Bečvářová

Zprávy z Klubu BIS

- V pořadí již druhé **dílničky pro děti** jsme pořádaly dne 21. listopadu 2015. Vyráběla se vánoční přáníčka a korálkové hvězdičky.

Další tvoření s dětmi plánujeme na 21.1.2016. Tématem bude zima a masopust. Dílničky na únor budou upřesněny.

- Další naší akcí byla **výstava- STAROČESKÉ VÁNOCE**.

V sobotu 12.12. mezi 13. – 17. hodinou naší výstavu navštívilo 60 lidí. V neděli 13. 12. se ve stejné době dostavilo 30 návštěvníků. Prodávaly se ozdoby, svícny, perníčky a med.

V kulturním domě byla nainstalována výstava vánočních zvyků a symbolů, tradičních pokrmů, betlémů, panenek a zvonečků.

Tradičně byly také nazdobeny stromky. Například slámou nazdobila stromek Květa Bakalářová, jablíčky a ořechy Irena Bečvářová. Perníčky na další stromek upekla a nazdobila Líba Pešková. Háčkované ozdoby vyrobila a stromek nazdobila Alena Strunová. Pátý stromek byl dílem Zdeny Valové. Ozdoby byly z korálků.

Dle zápisů do kroniky se výstava velmi líbila.

Bílichov a jeho občané

V letošním roce zavádíme novou rubriku, ve které Vám blíže představíme občany naší obce.

Pan Josef Průša – nejstarší bílichovský občan

Narodil se 18. 9. 1922 v čísle popisném 26, později byl dům rozbořen. Nyní je na tomto místě parčík s pomníkem padlých. Otec pocházel z Bílichova a matka ze Srbče. Do školy chodil v Bílichově. Vyučil se tesařem u pana Hory na pile. Vojenskou službu vykonával v Kladně a ve vojenském táboře u Sokolova.

Po vyučení pracoval v Novém Strašecí. S nevlastním bratrem později pracoval v Praze u stavitele Landy. Firmu zavřeli Němci a pracovní úřad jej přidělil na letiště v Letňanech. Vrací se do Slaného a Němci nasazen do Hlubočep na dělání tunelů a potom do nálety zničených Pardubic. 1. 5. 1945 jel 3 dny vlakem domů. V tehdejší době bylo povoleno jeti pouze 75 km vlakem. Konec války oslavil na Bílichově.

Protože nebyla práce ani peníze, vydal se do Mostu práci hledat. Dva a půl roku dělal v Pomořanech. Každé pondělí šel pěšky na vlak do Klobuk a v pátek se vracel. Stále pracoval se dřevem. Dostává se na důl Anna v Příbrami, kde se těžilo v hloubce 1050 metrů stříbro, olovo a křemen.

V roce 1945 se oženil s Boženou Prokopovou z Líského. Syn Josef se jim narodil v únoru 1946 a dcera Proslava v dubnu 1949. Po onemocnění dcery se vrací do Bílichova. Dům, ve kterém bydlí, byl původně majetkem židů. Po válce přechází na stát. Od státu jej manželé Průšovi koupili. Paní Božena pracovala v JZD, kde pracoval také Josef. Nejprve zde dělal účetního a potom traktoristu. Po sloučení družstev až do 65 let byl skladníkem. V roce 2000 mu zemřela manželka na trombózu. Syn Josef bydlí v Praze, dcera se provdala za hajného Josefa Kinkala. Má sedm pravnoučat.

Rozhovor pořídila H. Kubálková

Jmenuji se Klárka Heroutová

Jsou mi tři roky. Chodím do MŠ ve Třebízi. Ve školce se mi líbí, ale spinkat se mi tam nechce.

Ráda si hraju. Ve školce mám hodně kamarádek a kamarádů. Nejraději ale mám Denýska a Matyldu.

Heč, naučila jsem se tam nová slovíčka. Nevím, proč mi je doma zakazují říkat. Já těm dospělým nějak nerozumím.

Ještě Vám prozradím, že mám moc šikovné nožičky, které daleko ujdou. Často chodíme na procházky, i s pejskem Luckym.

Chcete vědět, jakou pohádku mám teď nejraději? Prozradím Vám to: "Jak šlo vejce na vandr."

Doma mě mají všichni moc rádi, jenom maminka je na mě občas trochu přísnější.

Rozhovor pořídila I. Bečvářová

Bílichovské údolí

Bílichovské údolí, známé také jako Gothardské údolí, Gothardův dolík nebo Gothard, je údolí východního až severovýchodního Džbánů, které se nachází jihozápadně od Bílichova. Jeho začátek je na severovýchodě vesnice Bor a pokračuje klesáním směrem k Bílichovu a Hořešovicím a tam splývá se Slánskou plošinou.

Je dlouhé 8 - 10 km, jeho zalesněná část asi 3 - 3,5 km a protéká jím Zlonický potok, který pramení na jeho začátku v místech zvaných U Gotharda v Katově studánce. Bezejmenný přítok pramenící v druhém ramenu údolí, které je v zadní části rozvětvené, se dále v údolí vlévá do Třetího rybníka a tím i do Zlonického potoka.

V údolí převládají smrkové porosty, ale místy se dochovaly bučiny. Kromě vyhlášené lokality lze sporadicky nalézt kýchavici v celém údolíčku. Půda je mastná, černohnědá. Je mírně alkalická s pH 7,5 až 8.

Historie ochrany

Lokalita byla jako rezervace soukromně chráněna od roku 1929 za panství velkostatkáře hraběte Oldřicha Ferdinanda Kinského. Úředně byla ochrana vyhlášena 31. prosince 1933, tehdy na výměře 1,64 ha. Později byla lokalita chráněná jako státní přírodní rezervace. Kýchavice se rozšířila za hranice rezervace do prolámaných částí prosvětleného smíšeného lesa a v roce 1962 byla po prověřkovém řízení rozšířena na plochu 4,39 ha. Později se změnil typ ochrany na chráněné naleziště. 11. června 2007 došlo k vyhlášení národní přírodní památky na ploše o rozloze 8,48 ha. Je součástí evropsky významné lokality Bílichovské údolí.

Způsob ochrany

K roku 1969 byl na území stav takový, že byl zakázán vstup, jakékoliv poškozování rostlin a bylo stanoveno regulační opatření v podobě probírky dřevin. Kýchavice černá je totiž náročná na světlo a probírka snížila celkové zakmenění stromového patra a tím zlepšila vegetační podmínky porostu kýchavice černé.

Chráněné rostliny

Důvodem ochrany lokality je výskyt kriticky ohrožené kýchavice černé, která se vyskytuje ještě na nedaleké Pilavě. Dále v lokalitě roste silně ohrožená okrotice červená a ohrožený hnilák smrkový a okrotice dlouholistá.

Mezi další přítomné rostliny patří bažanka vytrvalá, kopytník evropský, šťavel kyselý, krtičník stinný, válečka lesní, strdivka nící, z keřů se dochoval lýkovec jedovatý.

Lesní porost

Lokalita byla k roku 1939 porostlá břízou bradavičnatou, dubem zimním a javorem klenem, ale byla prokácená s viditelnými pařezy. Později byly ochranné podmínky zanedbány a došlo ke změně stromového i bylinného patra. K roku 1969 už byla porostlá smíšeným porostem habru a buku, lípy velkolisté, břízy, javoru a jasanu, uzavřeným do smrčín. Od roku 1963 docházelo k systematické probírce dřevin, aby zesílil zeslabený porost kýchavice.

Kýchavice černá

Kýchavice černá (*Veratrum nigrum*) je vytrvalá, 60 až 130 cm vysoká bylina. Stonek oblý, dutý, chlupatý. Listy střídavé, lysé, podélně zrásněné, brázdité, dolní široce eliptické, horní kopinaté až čárkovitě kopinaté. Květenství úzké, složené z jednoduchých hroznů. Květy v průmětu do 1 cm, páchnou po shnilém ovoci, černě purpurové až tmavě fialové. Kvete v VII až VIII. Ke květu rostliny dochází až po několika letech (od 10 do 30 let) od vyklíčení ze semene.

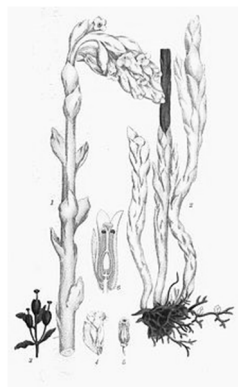
V ČR roste jen na několika lokalitách v teplých oblastech, zejména v okolí Bílichova a Žerotína na Džbánu na pomezí okresů Kladno a Louny, v oblasti Podyjí, Bílých Karpat a vysazena byla i v Českém krasu. Na území Česka velmi vzácný a kriticky ohrožený druh.

Je jedovatá! Kýchavice obsahuje řadu alkaloidů, kterými jsou: jervin, rubijervin, pseudojervin, protoveratridin, protoveratrin, germerin a germin, z nichž nejedovatější je protoveratrin. Alkaloidy jsou v největším množství v oddencích s kořeny, méně v nadzemních částech rostliny.

Otrava se při nadýchání prášku z kýchavice projevuje nezadržitelným kýcháním, v očích intenzivní bolestí a slzením, v ústech pálením, sliněním a bolestmi. Při vetření do pokožky způsobuje silné pálení a následně ztrátu citlivosti. Při vnitřním požití dráždí žaludeční a střevní sliznice, způsobuje rozšíření cév a pokles krevního tlaku, zpomalení pulsu a snižuje počet dechů. Asi 30 minut po požití se dostavuje zvracení, bolestivý průjem, někdy krvavá stolice. Puls je pomalý a nepravidelný, dýchání povrchní, krevní tlak nízký, zorničky rozšířené. Smrt nastává zástavou dechu a srdce a to asi za 3 až 12 hodin po požití. **Prognóza otrav kýchavicí je málo příznivá!** Léčí se zejména podáváním centrálních analeptik, která zvyšují krevní tlak a udržují v činnosti dýchání.

Hnilák smrkový

Hnilák smrkový je vytrvalá, 10 až 25 cm vysoká rostlina bez chlorofylu, která získává výživné látky mykorhizou. Tlustá lodyha je porostlá nezelenými šupinami, do kterých se redukovaly listy. Lodyha nese hustý hrozen skládající se z 10 až 15 květů. Po odkvětu lodyha černá a usychá, kořen přezimuje a na jaře vypouští nové lodyhy. Rostlina vykvetá v červnu a červenci, pokud nemá dostatek živin, lodyha nevyroste.

Obvykle je nacházen v různých lesních společenstvech na silikátových podložích. Častěji volí stinná a vlhčí místa, jen ojediněle světlejší a sušší. K životu nepotřebuje světlo, neprobíhá u něj fotosyntéza, díky tomu je schopen růst i v tmavých lesích.

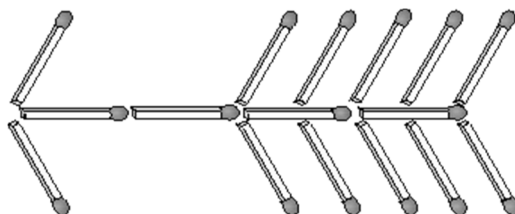
V České republice je poměrně vzácný, vyskytuje se jen roztroušeně a převážně ve vyšších polohách. Patří mezi ohrožené druhy.

Podle zdroje Wikipedia připravila A. Strunová

Řešení logické úlohy z minulého Občasníku:

Nová logická úloha - šipky:

Přemístěte sedm záparek tak, aby vzniklo pět trojúhelníků.

Tradice a my

1. ledna - Nový rok

Kdysi, v římských dobách, začínal nový rok prvním březnem, dnem, kdy přebírali úřad konzulové a měl jen deset měsíců. Novodobý počátek nového roku souvisí se zavedenými kalendáři. Od r. 46 př. n. l. až do r. 1582 platil Juliánský kalendář apotom byl ve většině zemí zaveden nejrozšířenější Gregoriánský kalendář, který je přesnější v porovnání s astronomickým časem.

V Čechách ten den dostávali kůroví zpěváci odměnu, hospodář obdarovával čeledíny a děvečky, rodiče děti. Farníci dávali výslužku svému faráři a přáli mu zdraví a Boží požehnání, učitelé posílali vrchnosti a městským zástupcům

tzv. minucí - malovaná a veršovaná přáníčka, na které bylo zvykem odpovídat finančním dárkem. Nedělaly se nepříjemné práce - věřilo se, že co se bude dělat na Nový rok, to bude po celý rok - nesmělo se sušit prádlo, nesmělo se nic vynášet ani vymetat z místnosti. V obcích chodila ulicemi koledující mládež, pekařští koledníci peroutkami ometali za drobné pohoštění nebo odměnu prach, někde chodily na koledu i ženy v šátku s husím křídlem a s hrnečkem kolomazi, kterou umazaly nepozorného hospodáře. Jako výslužku dostávaly pálenku a nějakou pochoutku.

Většina těchto zvyků byla zapomenuta. Základem oslavy Nového roku dnes je setkání celé rodiny u bohatého oběda, kde by neměla chybět čocka nebo polévka s drobnou krupicí zv. milionová (aby se člověka držely peníze) a většinou se podává vepřové. Nepřípustný je zajíc či drubež, aby štěstí neuteklo nebo neulétlo.

6. ledna - Tři králové

Mudrci z Východu, tradičně označovaní jako Tři králové, jsou postavy z Matoušova evangelia. Bible zmiňuje, že tyto mudrcové navštívili Ježíše krátce po jeho narození v Betlémě a přinesli mu dary, zlato, kadidlo a myrhu. Informace, že tyto mudrcové byli tři, že to byli králové a jejich jména, nejčastěji uváděná jako Kašpar, Melichar a Baltazar, přinesla až pozdější tradice. Tyto údaje se v Novém zákoně nevyskytují.

Na konci Vánočních svátků, 6. ledna, chodí ještě v některých zemích, obvykle na venkově, koledovat postavy imitující tyto tři mudrce.

Možná budou zklamáni všichni, kdo se léta domnívali že tradiční označení K + M + B psávané křídou nade dveře neznamenaají jména tří králů. Křídou požehnanou podle tradice při mši 5. nebo 6. ledna sice označují věřící dveře svých domů a bytů písmeny K + M + B + letopočet. Tato písmena však jsou zkratkou latinské modlitby - Christus Mansionem Benedicat – Kristus ať požehná (tomuto) příbytku

2. února - Hromnice

Toho dne se v kostele světily před mší svíce, kterým se také říkalo hromničky. Pobožní lidé takto vysvěcené „hromničky“ zapalovali při bouřích, modlíce se přitom k Bohu za odvrácení možné pohromy. Také bývalo zvykem dávat hromničku do ruku umírajícímu člověku. Světlo hromničky mělo jeho dušičce svítit na cestu do nebe. V den Hromnic se nesmělo šít ani nic přišívat. Mělo se zato, že jehla přitahuje „boží posly“ blesky.

Masopust

Masopust je třídní svátek, jakož i slavnostní období mezi Vánocemi a Postní dobou. Zatímco jeho počátek, který nastává po svátku Tří králů (6. ledna), má pevné datum, tak jeho konec je závislý na datu Velikonoc a končí tak v rozmezí od poloviny února do počátku března. Masopust představoval období hodování a veselí mezi dvěma postními dobami. Během něj probíhaly taneční zábavy, zabijačky a také svatby. Vrcholí posledním čtvrtkem tohoto období, zvaným Tučný čtvrték

Tučný čtvrtek

O tučném čtvrtku bývala k obědu vepřová pečeně se zelím a knedlíky. Také se nemělo hledět na nějaký ten džbán piva. Na tučný čtvrtek si každý měl dopřát tolik piva a masného jídla, co snesl. Pátek a sobota utekla jako sen a už tady byla tak dlouho očekávaná masopustní neděle.

Masopustní neděle

Masopustní neděle se také říkalo neděle taneční. Hned po obědě vyhrávali hudebníci na návsi a zvali tak k muzice do hospody. Hned jak dohráli, tak se začaly otevírat vrata statků a dveře chalup a muži i ženy mířili k hospodě, kde už na ně čekali muzikanti se svými nástroji. Pivo teklo proudem, z bot tanečních páru se jen kouřilo a veselého křiku neubývalo ani v časných ranních hodinách.

Masopustní pondělí

Druhý den, na masopustní pondělí, se pokračovalo v tanci. To byl tzv. „mužovský bál“. Na takovou zábavu neměla svobodná chasa přístup a musela se spokojit s přihlížením. V kole bylo vidět jen samé ženáče a vdané. Hudebníci pilně vyhrávali, protože furiantští sedláci na nějakou tu zlatku nehleděli.

Masopustní úterý

Masopustní úterek býval svátečním dnem. Byl to také tolik očekávaný den maškar, již bylo všude plno. V průvodu maškar bývaly figury nejrůznějšího druhu. Čím byla maska pitvornější, tím budila větší pozornost. Zúčastňovali se ho různé masky a ať už šlo o četníky, žebráky, cikány nebo jiné maškary, hlavní postavou byl většinou šašek. Jeho oděv byl zdobený barevnými papírkami, na hlavě měl špičatou šaškovskou čepici a v ruce nesl bič na odhánění nemaskovaných. Někde byl ústřední postavou průvodu medvěďář s medvědem.

U každého stavení hudba zahrála dva až tři kousky. Maškary byly většinou odměňovány koblihami, vejci, uzeným masem, ale i obilím a penězi.

Masopust byl zakončen tradičním "pochováním basy", které symbolizovalo na 40 dní konec tanečních a hudebních veselí.

Rubriku zpracovala A. Strunová podle zdrojů: knižní archiv České tradice, internet: wikipedia, www druidova.mysteria.cz, www.zidovskelisty.blog.cz

Po stopách dřevěných zvoníček – 1. díl

Při putování po Slánsku narazíme také na malebné dřevěné zvonice, které společně s venkovskými kostely tvoří působivé architektonické dominanty kraje.

Mimochodem, víte, že zvonění při moru mělo své opodstatnění? Kromě zvuku, který slyšíme, vydávají zvony i ultrazvuk, který vyhání krysy, nositele morové nákazy.

A víte, že kdo na Zelený čtvrtek při vyzvánění zvonů zacinká penězi, bude jich mít dost po celý další rok?

Hořešovice

Pozdně gotická zvonice, patrně z 16. století, čtyřboké stupňovité hmoty na obdélném půdoryse, s dlátkovou střechou, završenou dvěma hroty.

Konstrukce vzpěradlová, bedněné patro na sloupkách, plášť opřen o obvodovou zídku.

Stojí severozápadně od průčelí kostela v Hořešovicích. Opravena v 80.-tých letech dvacátého století. Zvony: 1502 - 1788, 1511.

Kvílice

Za zmínku stojí i jedna z nejstarších zvoníc v regionu, zvonice v Kvílicích pocházející z 16. století, upravená v roce 1663, se starobylym zvonem z roku 1613. Jde o vzpěradlový typ s otevřeným zvonovým patrem. Ze tří zvonů jí zbyl jen jeden, nejmenší. Zbylé byly zrekvírovány v r. 1917. Zvonici najdete na hřbitově, kde jsou pohřbeni rodiče Václava Beneše Třebízského. Ten se narodil v nedaleké Třebízi, v Kvílicích chodil do školy a zmiňuje se o nich v řadě svých povídek.

Zvonička v Kvílicích na Národopisné výstavě československé v roce 1895 tvořila stěžejní bod slánské expozice – ovšem pětkrát miniaturizovaná. Bývalo zde možné se dostat až vzhůru ke zvonům. Jsou staré jako zvonička, odlil je Jindřich Senomatský ze Sternstatu.

Zdraví z přírody – jak na nachlazení

Bezinkový čaj uvolňuje hleny a uleví při teplotách i vyšších horečkách. Pokud se potřebujete vypotit, jsou bezinky tu pravou volbou, neboť jsou potopudné. Nápoj lze doplnit lžičkou medu. Přísloví našich předků zní: Před heřmánkem smekni, před bezem klekni. Staří Čechové věřili, že v bezovém keři sídlí mocní duchové, kterým se zlé mocnosti vyhýbají.

Heřmánkový čaj jistě všichni znáte. Je vhodný už i pro miminka a to nejen z důvodu příznivého působení na zažívací trakt a pro uklidnění, ale i v případě lehkého nachlazení. I když většinu bylinkových čajů nesladíme, pro děti můžeme udělat výjimku. Je totiž mírně nahořklý.

Lipový čaj také není potřeba nijak zvlášť představovat. Pomáhá především při kašli, zahlenění a nachlazení, ale může se pít i jako denní čaj. Dobrý je v kombinaci s černým bezem.

Čaj z listů ostružiníku má antipyretické a potopudné účinky. Pro podpůrnou léčbu onemocnění z nachlazení je tedy jako stvořený. Odvar můžeme používat i k výplachům při zánětech v dutině ústní nebo ke kloktání při angíně.

Čaj z květů divizny rozpouští hleny a uvolňuje křeče. Na sliznici dýchacích cest účinkuje jednoznačně protizánětlivě. Pokud tedy trpíte suchým křečovitým kašlem, je divizna tou pravou volbou. Navíc pomáhá i při rýmě a zánětu v krku.

Jitrocelový čaj ulehčuje odkašlávání. Čaj můžeme dětem pro lepší chuť osladit medem nebo javorovým sirupem. Kromě kašle léčí jitrocel i záněty v krku, je tedy vhodný i ke kloktání a obkladům. Hlavní doménou jitrocele je ale hojení ran.

Čaj ze sedmikrásky se používá při zimnici, při chřipce a při chronických onemocněních dýchacích cest. Podporuje látkovou výměnu a snižuje otoky.

Čaj z rozdrcených šípků lze používat jako léčebný prostředek proti chřipce a prevenci proti nachlazení a infekci.

Podle časopisu Zahrádkář zpracovala A. Strunová

Na tomto vydání Občasníku se podíleli:

A. Strunová, I. Bečvářová, H. Kubálková, B. Ježek, P. Šánová a další.

Vydáváno za finanční podpory OÚ Bílichov. Neprodejně.

V případě námětů do Občasníku pište na: obec.bilichov@seznam.cz

Fota z akcí (listopad-prosinec 2015):

Přihlaďte správně fotku k akci?

Nápověda: Vánoční zpívání, Mikulášská zábava, Vánoční výstavka, Martinské posvícení, Dílničky